

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 2132

Doknr.
955602

Dato
31-01-2025

Folketingets Socialudvalg har d. 17. december 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 29 (L 66) til social- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 32:

"Vil ministeren kommentere henvendelse af 16. december 2024 (dateret d. 15/12-24) fra Delebarnets Vilkår, jf. L 66 - bilag 35?"

Svar:

Henvendelsen af 16. december 2024 fra Delebarnets Vilkår, som jeg bliver bedt om at kommentere, vedrører for det første betydningen af, at den definition på forældrefremmedgørelse, der fremgår af mit forslag til ændring af den foreslåede § 4, stk. 2, i forældreansvarsloven, tager udgangspunkt i den definition, der fremgår af den norske vejledning "Samværsvering – Faglig forståelse og interventioner, når et barn afviser en forelder efter samlivsbrudd" fra 2020.

Jeg kan i den anledning oplyse, at definitionen alene er inspireret af den norske definition. Der er således ikke tale om, at sager om forældrefremmedgørelse i Danmark skal behandles efter den norske vejledning, som indeholder definitionen.

Som det fremgår af ændringsforslaget, tager definitionen på forældrefremmedgørelse udgangspunkt i barnets adfærd – at barnet udtrykker stærke negative følelser over for én forælder, som ikke er i overensstemmelse med barnets faktiske erfaringer med denne forælder. De negative følelser kommer ofte til udtryk ved had, raseri, frygt, men kan også komme til udtryk på andre måder.

Definitionen er afspejlet i den faglige guideline vedrørende forældrefremmedgørelse, som Familieretshuset udarbejder.

Guidelinen er baseret på en grundig gennemgang af forskning på området. Den indeholder bl.a. forskningsbaseret viden om de alvorlige konsekvenser, det kan have for et barn at miste kontakt med den ene forælder og at blive inddraget i forældrenes indbyrdes konflikter.

Guidelinen bygger på en helhedsorienteret forståelse af barnets situation, hvor alle faktorer, der har betydning for, at et barn mister kontakt med den ene af sine forældre efter forældrenes samlivsbrud, afsøges og tages i betragtning i sagsbehandlingen. Den har således afsæt i viden om, at brud i kontakt ofte har multifaktorielle årsager og opstår på grund af en kombination af sårbarheder

hos barnet, svigt i hver af forældrenes varetagelse af barnets behov, samt på grund af forældrenes indbyrdes konflikter m.v.

Guideline anviser Familieretshusets medarbejdere en konkret model for, hvordan man bedst undersøger alle de faktorer og dynamikker, der har betydning for barnets situation i forbindelse med kontaktbrud eller risiko for dette.

Formålet med forslaget om at ændre § 4 i forældreansvarsloven er at undgå, at et barn mister kontakten med den ene forælder på grund af forældrefremmedgørelse. Opstår sådanne situationer, skal myndighederne sættes bedre i stand til at håndtere dem på den måde, der er bedst for det enkelte barn. Det er derfor vigtigt, at sager, hvori der indgår forældrefremmedgørelse, identificeres hurtigst muligt sådan, at der kan sættes ind over for det.

For det andet vedrører henvendelsen psykologfagligheden i Familieretshuset og dermed i forbindelse med behandlingen af de omhandlede sager.

Familieretshuset har oplyst, at sager med bekymring om forældrefremmedgørelse oftest er komplekse sager, dvs. såkaldte § 7-sager. Vurderingen af barnets bedste understøttes i disse sager, ligesom i andre § 7-sager, bl.a. af børnesagkyndige erklæringer og børnesagkyndige undersøgelser, der udarbejdes af enten eksterne autoriserede psykologer eller autoriserede psykologer ansat i Familieretshuset. Det bemærkes herved, at Familieretshuset som led i den politiske aftale om et forbedret familieretligt system har fået midler til at ansætte et antal psykologer, der udarbejder disse erklæringer m.v.

Familieretshuset har videre oplyst, at alle disse psykologer følger de faglige værdier og retningslinjer for danske psykologer. De er således underlagt de bestemmelser, vejledninger og retningslinjer, der er gældende for psykologers virke samt Psykolognævnets kvalitetssikring af/ tilsyn med autoriserede psykologers faglige virke.

Endelig har Familieretshuset peget på, at der med aftalen om et forbedret familieretligt system er afsat midler til efteruddannelse af de medarbejdere (børnesagkyndige, psykologer og jurister), der skal anvende guidelinien. Efteruddannelsen forestås af Familieretshusets Videnscenter i samarbejde med videnspersoner fra praksis.

For det tredje vedrører henvendelsen betydningen af retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Jeg skal her understrege, at Danmark ikke er forpligtet til at inkorporere de enkelte afgørelser om f.eks. forældreansvar, som træffes af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Danmark er alene forpligtet til at sikre, at de myndigheder, der behandler sager om forældreansvar, har lovgivningsmæssige rammer, der gør det muligt for myndighederne at træffe afgørelser, der ikke krænker parternes rettigheder efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det er den myndighed, der træffer en afgørelse, der har ansvaret for, at afgørelsen ikke krænker parternes menneskerettigheder, herunder at afgørelsen træffes ud fra en konkret vurdering af, hvad der er bedst for barnet.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister